सा अपि देवस्मिता तद्वत् तेन सार्धं व्यधाद् व्रतं,
ततो ऽनयोः शिवः स्वप्ने दम्पत्योर् दर्शनं ददौ । 78
द्वे च रक्ताम्बुजे दत्वा स देवस् ताव् अभाषत,
हस्ते गृहीतम् एकैकं पद्मम् एतद् उभाव् अपि । 79
दूरस्थत्वे च यद् एकः शीलत्यागं करिष्यति,
तद् अन्यस्य करे पद्मं म्लानिम् एष्यति, न अन्यथा । 80
एतच् छ्रुत्वा प्रबुध्य एव दम्पती ताव् अपश्यतां
अन्योन्यस्य इव हृदयं हस्तस्थं रक्तम् अम्बुजं । 81
ततः स चक्रे प्रस्थानं गुहसेनो धृताम्बुजः,
सा तु देवस्मिता तस्थौ गृहे पद्मार्पितेक्षणा । 82
गुहसेनो ऽपि तं प्राप कटाहद्वीपम् आशु सः,
कर्तुं प्रववृते च अत्र रत्नानां क्रयविक्रयौ । 83
हस्ते च तस्य तद् दृष्ट्वा सदा एव अम्लानम् अम्बुजं
तत्र केचिद् बणिक्पुत्राश् चत्वारो विस्मयं ययुः । 84
ते युक्त्या तं गृहं नीत्वा पाययित्वा भृशं मधु
पप्रच्छुः पद्मवृत्तान्तं, सो ऽपि क्षीवः शशंस तं । 85
ततस् तं चिरनिर्वाह्यरत्नादिक्रयविक्रयं
विचिन्त्य गुहसेनं ते चत्वारो ऽपि बणिक्सुताः । 86
संमन्त्र्य कौतुकात् पापास् तद्भार्याशीलविप्लवं
चिकीर्षवो ययुः शीघ्रं ताम्रलिप्ताम् अलक्षिताः । 87

Digitized by Google